

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Βογατσικού 7 - 546 22 Θεσσαλονίκη , τηλ. 2310-229.871.-

Εν Θεσσαλονίκη τῆ **3-7-2013**.-

«**Η ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ Η ΕΛΠΙΔΑ ΓΙΑ ΑΝΑΚΑΜΨΗ**»

του Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. **ΑΝΘΙΜΟΥ**
ΑΡΘΡΟ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΗΣ
2ας Ιουλίου 2013

Πρὶν ἀπὸ εἴκοσι τρία χρόνια εἶχα ἐκδώσει ἓνα ἀπὸ τὰ βιβλία μου μὲ **232** σελίδες καὶ τὸν περίεργο τίτλο «**ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ**». Ὁ ὑπότιτλος ἔλεγε (**Ἀπόψεις γιὰ τὴν γενικὴ κρίση**). Τὸ βιβλίο προκάλεσε ἓνα ἴκα-νοποιητικὸ ἐνδιαφέρον ἀπὸ τοὺς βιβλιοφίλους, ἀλλ' ἐκεῖνο ποὺ ἐκυριάρχησε ἦ-σαν οἱ ἀναλύσεις γιὰ τὸν ὄρο «**Νέος Ἑλληνισμός**». Καὶ εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀπὸ τὴν δεκαετία τοῦ **1950** καὶ μετὰ, ὁ **Ἑλληνισμός** παρουσιάσθηκε στὴν εὐρωπαϊκὴ σκηνὴ μετὰ τῶν ἄλλων προηγμένων κρατῶν διεκδικώντας ἀπὸ τὴν μία πλευρὰ ἀναγνώριση γιὰ τὶς θυσίες του κατὰ τὸν **Β' Παγκόσμιο Πόλεμο** καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἐνίσχυση γιὰ ἀνάπτυξη σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα τεχνοοικονομικῆς παραγωγῆς καὶ πολιτιστικῆς δημιουργίας.

Μέσα ἀπὸ αὐτὲς τὶς διαδικασίες ἄρχισε νὰ διαμορφώνεται μιὰ νέα δημιουργικὴ τάση σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα, μὲ δυσκολίες μὲν, ἀλλὰ καὶ μὲ εὐοίωνα ἀποτελέσματα. Μετὰ τὴν πρώτη δεκαετία ἄρχισε νὰ ἀνατέλλῃ ἡ ἐπιθυμία καὶ τὸ ὄνειρο γιὰ τὴν ἑνταξὴ τῆς **Ἑλλάδος** στὴν λεγομένη **ΕΟΚ** ἀρχικὰ καὶ στὴ συνέχεια στὴν πολυθρόνητῃ **Εὐρωπαϊκῇ Ἐνωση**. Οἱ **Ἕλληνες** ἐπιστήμονες ἀπὸ τὴν μία πλευρὰ μὲ τὴν ἐπιθυμία τῶν μετεκπαιδευσέων στὴν **Εὐρώπη** καὶ οἱ ἄνεργοι συμπατριῶτες μας ἐργάτες γιὰ ἀνεύρεση δουλειᾶς στὶς χώρες τῆς **Βόρειας Εὐρώπης** ἀνοιξαν τὶς πύλες γιὰ ἑλληνοευρωπαϊκὴ ἐπικοινωνία, μὲ νέα ὄνειρα καὶ ὁράματα.

Ἡ νέα αὐτὴ δυναμικὴ τοῦ **Νέου Ἑλληνισμοῦ** σκόνταψε καὶ αἰχμαλωτίσθηκε ἀπὸ τὰ πολιτικὰ πάθη μας καὶ τὶς κομματικὲς διασπάσεις τῆς ἐθνικῆς μας ἐνότητος. Ταυτόχρονα ἄρχισε νὰ διαμορφώνεται μιὰ ἔντονη ἐπιθυμία πλουτισμοῦ καὶ ἐξασφάλιση ποικίλων ἀπολαύσεων, ποὺ ὅταν ἐφαρμόσθηκαν οἱ ἐξωτερικοὶ δανεισμοὶ ἀπὸ τὴν **ΕΕ**, ἐχάσαμε τὴν αὐτοκυριαρχία μας καὶ ἐμειώσαμε τὴν ἀξιοπρέπεία μας. Ἐδῶ θὰ κάμω μιὰ μονολεκτικὴ ἀναφορὰ γιὰ τὶς εὐ-θύνες τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν στὴ διαμόρφωση αὐτῆς τῆς καταστάσεως καὶ γιὰ τὶς εὐθύνες τῆς ἐκτροπῆς ἐκ τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος τὸ **1967**. Ἀπὸ τὸ **1974** καὶ μετὰ, ἐμφανίσθηκε ἡ κρίση τοῦ **Νέου Ἑλληνισμοῦ**, μὲ τὴν μανία τῶν ὑλιστικῶν ἀπολαύσεων, τὴν διεκδίκηση πρωτοκαθεδριῶν, τὴν ἀπόκτηση διαμε-ρισμάτων καὶ αὐτοκινήτων καὶ τὴν ἐγκατάλειψη τῆς ὑπαίθρου, καὶ ἐπιδεινώ-θηκε ἡ κατάστασή μας ὡς **Κράτους** καὶ κοινωνίας, ποὺ μαζὺ μὲ τὶς ἀπαιτήσεις ἐπιστροφῆς τῶν δανεικῶν ἀπὸ τοὺς **Εὐρωπαίους** ἐγωνατίσαμε. Σημειωτέο ὅτι οἱ δυσάρεστες συνέπειες δὲν ἔπληξαν ὅλους τοὺς **Ἕλληνες**. Οἱ ἀσθενέστερες τά-ξεις στενάζουν, ἐνῶ ἄλλοι πεινοῦν καὶ ἄλλοι γλεντοῦν.

Τὸ ἐρώτημα τοῦ ἀναγνώστη εἶναι : **Καὶ ἡ Ἐκκλησία τί κάνει;** Ἀσφαλῶς ἡ **Ἐκκλησία** κάνει πολλά, ἀλλὰ δὲν θὰ τὰ ἐπαναλάβω ἐδῶ. Ἡ **Ἐκκλησία** εἶναι ἡ ἀποκάλυψη τοῦ **Θεοῦ**, εἶναι ἡ φανέρωση τοῦ θελήματός του, εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου. Ἡ **Ἐκκλησία** δὲν εἶναι ἀπλῆ γνῶση, εἶναι ἡ ἀλήθεια. Δὲν εἶναι ὁ

νόμος εἶναι ἢ χάρις. Δὲν εἶναι ὁ ἐπίγειος τόπος μόνο, εἶναι καὶ ὁ οὐρανός. Δὲν εἶναι ὁ κοινὸς χρόνος, εἶναι ἢ αἰωνιότητα. Ἡ **Ἐκκλησία** εἶναι ἢ διάπλατη ἀγκα-λιά ἀπὸ τὰ αἱματωμένα χέρια καὶ τὴν πλευρὰ τοῦ **Ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ Χρι-στοῦ**. Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος δὲν πιστεύῃ στὴν αἰωνιότητα καὶ στὴ σωτηρία δὲν μπο-ρεῖ νὰ καταλάβῃ τί εἶναι ἢ **Ἐκκλησία**. Καὶ παρὰ ταῦτα ἢ **Ἐκκλησία** ἔχει ἐχθρούς, καὶ πολεμεῖται πάντοτε καὶ τώρα.

Μὲ τὸν πλοῦτο τῆς σοφίας καὶ τῆς σκέψεως τῶν μεγάλων **Οἰκουμενικῶν Πατέρων** καὶ τὴν ἄνθηση τῆς ὀρθοδόξου θεολογικῆς σκέψεως ἐβεβαιωθήκαμε πιὸ πολὺ ὅτι ἢ **Ἐκκλησία** τοῦ **Χριστοῦ** εἶναι πρῶτα κιβωτὸς σωτηρίας καὶ μετὰ ἀκολουθοῦν ὅλα ὅσα μποροῦν νὰ χωρέσουν μέσα σ'αὐτή. Ἔτσι ὁ λόγος μᾶς ὠ-θει στὴ θεώρηση αὐτοῦ ποῦ ἀποκαλοῦμε **Πατρίδα, Ἑλλάδα, Ἑλληνισμό**. Γιὰ τὸ παρελθὸν αὐτῆς τῆς συζεύξεως τῆς **Χριστιανικῆς Ὁρθοδοξίας** καὶ τοῦ **Ἑλλη-νισμοῦ**, ἢ τῆς **Ἐκκλησίας** καὶ τοῦ **ἔθνους**, ἔχουν γραφῆ χιλιάδες σελίδες. Στις πλεῖστες ἀπὸ αὐτές, καὶ ὅπου ιδιαίτερα δὲν ὑπάρχει ἰδεολογικὴ προκατάληψη ἢ ἀλλότρια κοσμοθεωριακὴ τοποθέτηση, γράφεται μὲ ἔμφαση πὼς ἢ **Ὁρθοδοξία** ἔδωσε νέα πνοὴ ζωῆς στὸν **Ἑλληνισμό**, ἢ δὲ **Ἐκκλησία** ἔσωσε τὸ **ἔθνος** μας ἀ-πὸ τὸν μουσουλμανικὸ ἐξανδραποδισμό καὶ τὴν ἐξαφάνιση. Στούς καιροὺς μας εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀπαλλαγῶμε ἀπὸ τὴν στεῖρα παρελθοντολογία τοῦ πολιτικοῦ κομματισμοῦ, καὶ νὰ φύγωμε ἀπὸ τὶς ἀνεπίκαιρες ἀντιπαραθέσεις. Κρατώντας ὡς πολῦτιμο ἐφόδιο τὴν πείρα καὶ τὰ διδάγματα τῆς ἀποσαφηνισμένης ἱστο-ρικῆς πραγματικότητος, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν θεολογικὴ ἐκκλησιολογικὴ σκέ-ψη, νὰ ἐγκύψωμε μὲ σοβαρότητα στὸν ὀξύτατο προβληματισμὸ τῆς ἐποχῆς μας ποῦ λέγεται «**Νέος Ἑλληνισμός**». Θὰ δώσωμε λόγο στὸ **Θεὸ** καὶ θὰ χλευασθοῦ-με ἀπὸ τὶς ἐπόμενες γενιές, ἂν δὲν σταθοῦμε ἀντάξια ἐμπρὸς στὴ νέα πραγμα-τικότητα, ὅπως τὴν συνθέτουν οἱ κοσμογονικὲς ἀλλαγές τῶν συγχρόνων κοινω-νιῶν. Ἡ **Ὁρθοδοξία** προσφέρει καὶ σήμερα στὸν **Ἑλληνισμό** τὴν διαβεβαίωση ὅτι θὰ τὸν συγκρατήσῃ ὀρθιο καὶ ἀκέραιο μέσα στὴ θύελλα ποῦ σηκώνουν οἱ διεκδικήσεις καὶ οἱ ἀμφισβητήσεις ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν του. Κι' αὐτὸ ἐπειδὴ ἢ **Ἐκκλησία** διαθέτει τὴν ἐναργῆ αὐτοσυνείδηση τῆς συμπτώσεως μεταξὺ τῆς ἔμψυχης παρουσίας τοῦ **Ἑλληνισμοῦ** καὶ τῆς ἔμψυχης ὑπάρξεως τοῦ πληρώμα-τός της. Πιὸ ἀπλᾶ, ἢ **Ἐκκλησία** στηρίζει καὶ σήμερα τὸν **Ἑλληνισμό**, ἐπειδὴ ὁ ἴδιος ἱστορικὸς λαὸς εἶναι καὶ **Ἐκκλησία** καὶ **Ἑλλάδα**. Χρέος καὶ ἀποστολὴ τῆς **Ἐκκλησίας** εἶναι νὰ βοηθήσῃ καὶ νὰ σώσῃ αὐτὸν τὸν λαὸ τοῦ **Θεοῦ**, καὶ ὁ λαὸς νὰ ἀντιληφθῇ τὴν εὐθύνη του, παραμερίζοντας τοὺς ξενόφερτους δογματι-σμούς ποῦ ἤδη παραπαίουσιν στὴ διεθνή κονίστρα τῶν λαῶν. Ὅλοι μαζὺ οἱ **Ἑλ-ληνες** γιὰ νὰ σωθοῦμε μὲ τὴν ἐνότητά μας καὶ τὴν αὐτογνωσία μας.

Καλὲς εἶναι οἱ συνεργασίες καὶ οἱ συμφωνίες μὲ τοὺς μεγάλους, ὅταν δὲν καταλήγουν σὲ ὑποδούλωση καὶ ὑποταγή.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
✠ Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΝΘΙΜΟΣ

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.-

